

Mester Györgyi

Hiú Gréta

Az öreg hölgy először csak egyetlen margaréta tövet ültetett a kerítés mellé, a kertkapu közelébe, hogy megtudja, megüdül-e a szép virág a komisz, agyagos talajban.

Amikor a növényke kivirágzott, boldogan ültetett további töveket az első mellé. Hamarosan minden járókelőt megállásra készített a gyönyörű margaréták látványa. Az öreg hölgy naponta látogatta kedves virágait. Olykor beszélgetett is velük, becézte, ujjaival gyöngéden cirógatta a hófehér szirmokat.

Egy reggel, miközben a virágokat nézegette, észrevette, hogy egy közülük magasabb szárat és nagyobb fejet növesztett, mint a többi, sőt, hatalmas, sűrű leveleivel teljesen eltakarta virágtársai elől a napot.

- *Ejnye, te hiú!* - dorgálta meg. *Egyáltalában nem vagy tekintettel a többiekre, csak magadra gondolsz, hogy neked jusson a legtöbb fény. Nem is vagy te már igazi margaréta, hanem inkább egy hiú Gréta!* - mondta.

Akkor váratlanul egy kisfiút pillantott meg a kertkapu közelében. A fiúcska vágyakozva bámult befelé a kerítésen, szemeit fogva tartották az enyhe szélben hófehér lepkerajként hullámozó margaréták.

- *Szereted a virágokat?* - kérdezte az öreg hölgy.
- *Nagyon* - mondta a kisfiú. - *Nekünk is vannak virágaink, de azok nem ilyen szépek. És ma van Anyák napja...*

Akkor az öreg hölgy elővette köténye zsebéből a metszőollót, és sorban kezdte levágni a margarétákat. Még sohasem tett ilyet, a saját vázájába soha nem vitt be kedves virágaiból.

A pompás csokrot azután, a kisfiú kezébe nyomta azzal, hogy minden Anyák napján szívesen látja, és vihet a virágokból.

A fiúcska köszönte, és már szaladt is haza.

A földben egyetlen virág maradt csak érintetlenül: hiú Gréta, aki már nem volt igazi margaréta, csak egy nagyra nőtt, kerti növény.

Egészen elszomorodott, irigyelte társait, akiket az öreg hölgy méltónak talált arra, hogy egy csokorba kösse őket, és megajándékozzon velük egy kisfiút. A virágok pedig útra kelhettek, és talán egy érdekesebb, új világot ismerhettek meg a kisfiú jóvoltából.

A következő tavasszal újra kivirágzott az összes növény. Kinyíltak a margaréták is, közöttük hiú Gréta is kibontotta a szirmait. De okulva a történekből, most nem nyújtózkodott magasabbra társainál, szépen beleolvadt a margaréták hófehéren hullámzó tömegébe, remélve, hogy Anyák napja közeledtével újra eljön a kisfiú, és akkor magával viszi őt is...